

LLORENÇ TORRENT I VERBON

(Tortellà, 1918 - ?)

Sastre. De tarannà democràtic i liberal, participa en la Guerra Civil Espanyola dins l'exèrcit republicà i durant la Segona Guerra Mundial treballa pels serveis de resistència francesos fent passar els perseguits pel nazisme cap al nord d'Àfrica. Està un mes i mig en un camp de concentració.

Pel que fa a l'ofici de sastre l'aprèn als 12 anys a Vic i treballa, entre 1934 i 1937 en diverses sastreries del país. El 1956, després de les guerres, es trasllada definitivament a Ceret. Hi obre una sastreria i es dedica a la divulgació de la sardana. És un excel·lent coneixedor de l'estil garrotxí de ballar sardanes, fundador del Foment de la Sardana i organitzador de concursos internacionals de colles sardanistes. En aquest àmbit ha rebut distincions com la Medalla al Mèrit Sardanista (1966) o la Medalla de la Vila de Perpinyà (1990).

Des del punt de vista literari, el seu coneixement de la Garrotxa, el Ripollès, el Vallespir i la Cerdanya, juntament amb els fets històrics i les experiències personals que va viure, li han permès de fer una obra a mig camí entre la documentació històrica i la vivència en primera persona. És autor de *Viaranys del destí* (1995), *Tast de frontera* (1997), *Relats de frontera* (1998) o *Cercant la llibertat* (1998) que narra la vida d'un heroi de la resistència a l'ocupació nazi.